

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tallinna Ringkonnakohus (Estland) den 31. januar 2018 — AS Tallinna Vesi mod Keskkonnaamet

(Sag C-60/18)

(2018/C 142/42)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Tallinna Ringkonnakohus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AS Tallinna Vesi

Sagsøgt: Keskkonnaamet

Procesdeltager: Keskkonnaministeerium

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 6, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF ⁽¹⁾ af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver fortolkes således, at en national retsakt er i overensstemmelse med denne bestemmelse, når det fremgår af retsakten, at såfremt der ikke på EU-plan er blevet fastlagt kriterier for affaldsfasens ophør for visse særlige former for affald, afhænger affaldsfasens ophør af, om der for en konkret type affald er blevet fastlagt kriterier i en national, almengyldig retsakt?
- 2) Indrømmer artikel 6, stk. 4, første punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver affaldsindehaveren ret til at anmode om, at den kompetente myndighed eller en domstol i en medlemsstat — såfremt der ikke på EU-plan er blevet fastlagt kriterier for affaldsfasens ophør for visse særlige former for affald — træffer bestemmelse om affaldsfasens ophør i overensstemmelse med relevant retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol, uanset om der for så vidt angår en konkret type affald er blevet fastlagt kriterier i en national, almengyldig retsakt?

⁽¹⁾ EUT 2008, L 312, s. 3.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 5. februar 2018 — A Ltd

(Sag C-74/18)

(2018/C 142/43)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A Ltd

Sagsøgt: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det ved fortolkningen af artikel 157, stk. 1, første afsnit, sammenholdt med artikel 13, nr. 13) og nr. 14), i direktiv 2009/138/EF ⁽¹⁾ etableringsstaten for det selskab (juridisk person), som er forsikringstager, eller den stat, hvor det selskab er beliggende, som er genstand for virksomhedskøbet, der anses for at være den medlemsstat, der er berettiget til at opkræve forsikringsafgiften, når et forsikringsselskab, der har hjemsted i Storbritannien og ikke har et fast forretningssted i Finland, tilbyder en forsikring til dækning af risici i forbindelse med et virksomhedskøb

- til et selskab, der i forbindelse med virksomhedskøbet optræder som køber, og som ikke er etableret i Finland, og målselskabet for virksomhedskøbet er etableret i Finland
 - til et selskab, der i forbindelse med virksomhedskøbet optræder som køber, og som er etableret i Finland, og målselskabet for virksomhedskøbet ikke er etableret i Finland
 - til et selskab, der i forbindelse med virksomhedskøbet optræder som sælger, og som ikke er etableret i Finland, og målselskabet for virksomhedskøbet er etableret i Finland
 - til et selskab, der i forbindelse med virksomhedskøbet optræder som sælger, og som er etableret i Finland, og målselskabet for virksomhedskøbet ikke er etableret i Finland?
2. Har det betydning for sagen, at forsikringen kun dækker det skattemæssige ansvar, som er opstået for målselskabet før gennemførelsen af virksomhedskøbet?
3. Har det betydning for sagen, om genstanden for virksomhedskøbet er aktierne eller et bestemt forretningsområde i målselskabet?
4. Har det i en situation, hvor genstanden for virksomhedskøbet er målselskabets aktier, betydning, at de garantier, som sælgeren har givet køberen, kun omhandler, at sælgeren har ejendomsretten til de solgte aktier, og at tredjemand ikke har rettigheder i dem?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25.11.2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (EUT L 335, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 8. februar 2018, A
mod Udlændinge- og Integrationsministeriet**

(Sag C-89/18)

(2018/C 142/44)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter

Sagsøger: A

Sagsøgte: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Præjudicielle spørgsmål

- 1) I et tilfælde, hvor der er indført »nye restriktioner« for familiesammenføring mellem ægtefæller, der som udgangspunkt strider mod stand still-bestemmelsen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 (den til aftalen af 12. september 1963 mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet om en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet knyttede afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 fra Associeringsrådet om udvikling af associeringen), og disse restriktioner begrundes med det af Domstolen i dommen af 12. april 2016 i sag C-561/14 ⁽¹⁾, Genc, jf. også dommen af 10. juli 2014 i sag C-138/13 ⁽²⁾, Dogan, anerkendte hensyn til »vellykket integration«, kan da en regel som den danske udlændingelovs § 9, stk. 7 — der blandt andet betyder, at det overordnet er en betingelse for familiesammenføring mellem en person, som er tredjelandsstatsborger og har opholdstilladelse i Danmark, og dennes ægtefælle, at parrets tilknytning til Danmark er større end til Tyrkiet — anses for »begrundet i et tvingende alment hensyn, som er egnet til at sikre virkeliggørelsen af det forfulgte lovlige formål og ikke går videre end, hvad der er nødvendigt for at nå formålet«?